

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 19 stycznia 2018r. skierowanym przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G. powódka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. wniosła o zasądzenie od pozwanej kwot:

I 11 584,75zł. wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 8 kwietnia 2017r. tytułem należnego powódce wynagrodzenia wynikającego z zawartej z pozwanym umowy sprzedaży sprzętu komputerowego wraz z oprogramowaniem;

II 168,79zł. z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wytoczenia powództwa tytułem równowartości zryczałtowanej opłaty przewidzianej w art. 10 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych. Uzasadniając zgłoszone żądanie pełnomocnik powoda powołał się na fakt zawarcia pomiędzy stronami umowy, której realizacja nie doszła do skutku z przyczyn obciążających wyłącznie pozwaną (pozew k. 3 – 5, pismo k. 32, zarządzenie k. 36).

Zapadłym w dniu 30 stycznia 2018r. nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu (nakaz zapłaty k. 39). We wniesionym od powyższego nakazu sprzeciwie z dnia 27 lutego 2018r. pozwana podniosła, iż wedle wiążącej strony umowy obowiązek pozwanej ograniczał się do samej zapłaty zaliczki na poczet wynagrodzenia, powódka zaś wystawiła od razu fakturę opiewającą na całkowitą kwotę wynagrodzenia i z tej też przyczyny wniosła o oddalenie powództwa (sprzeciw k. 44 – 45).

W dniu 16 marca 2018r. powódka przejęta została przez (...) spółkę akcyjną w Ł. (postanowienie k. 70). Zapadłym na terminie rozprawy w dniu 20 lipca 2018r. postanowieniem zawieszono postępowanie z udziałem powódki i jednocześnie podjęto je z udziałem jej następcy prawnego (postanowienia k. 80, 82).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 16 marca 2017r. pozwana zamówiła u powódki sprzęt komputerowy wraz z jego oprogramowaniem o łącznej wartości 11 584,76zł., która to kwota zapłacona miała zostać w terminie 21 dni. W zamówieniu powyższym kwotę zaliczki określono na 3 475,43zł., stwierdzając jednocześnie, iż osobno naliczone zostanie wynagrodzenie za tak zwaną usługę wdrożenia, usługa ta zaś wykonana zostanie po wpłaceniu powyższej zaliczki (zamówienie k. 13). Nie czekając na jej uiszczenie powódka drogą elektroniczną przesłała pozwanej licencję umożliwiającą korzystanie z oprogramowania przez okres 30 dni (zeznania świadka J. S. k. 101 – odwrot, zeznania prezesa powódki k. 108).

W związku ze złożonym zamówieniem powódka wystawiła w dniu 17 marca 2017r. faktury opiewające na kwoty: 4 331,69zł. oraz 7 253,06zł. (faktury k. 11, 12).

Ostatecznie jednak usługi wdrożeniowej pomimo gotowości ze strony powódki do jej realizacji jak również do dostarczenia zamówionego sprzętu nie wykonano jak również nie dostarczono pozwanej zamówionego przez nią sprzętu, pozwana nie wpłaciła bowiem wymaganej zaliczki, a ponadto zaczęła unikać koniecznego do uzgodnienia terminu wykonania powyższej usługi. W prowadzonych pomiędzy pracownikami stron rozmowach nie padło nigdy stwierdzenie, iż pozwana straciła zainteresowanie realizacją umowy, wskazywano natomiast jedynie na brak czasu koniecznego do ustalenia daty, w jakiej sprzęt miałby zostać pozwanej dowieziony, jak również daty instalacji oprogramowania (zeznania świadków K. K. k. 82 – odwrot, J. S. k. 101 – odwrot – 102, R. K. k. 102 – odwrot, wiadomość k. 99, zeznania stron k. 108 - 109).

Pismem z dnia 13 czerwca 2017r. powódka wezwała pozwaną do wskazania w ciągu 7 dni terminu oraz miejsca, w jakim usługa wdrożenia miałyby dokonana (wezwanie k. 14). Kolejnym pismem z dnia 18 lipca 2018r. powódka wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 11 584,75zł., na którą łącznie opiewają wystawione przez powódkę faktury (wezwanie k. 9, dowód nadania k. 10). Odpowiadając na powyższe pismo w dniu 11 sierpnia 2017r. pozwana odmówiła zapłaty wskazując, iż powódka ze swej strony nie spełniła świadczenia należnego pozwanej (pismo k. 15).

Pozwana nie wpłaciła wymaganej zaliczki jak również nie chciała umówić terminu usługi wdrożeniowej, po namyśle bowiem jej prezes uznał, iż zamówiony u powódki sprzęt wraz z oprogramowaniem nie jest jej potrzebny (zeznania prezesa pozwanej k. 109).

Sąd zważył, co następuje:

Stosownie do brzmienia przepisu art. 535 kc. obowiązkiem kupującego jest zapłata ceny za kupioną rzecz. Obowiązek taki ciąży zatem również na stronie pozwanej z tytułu zawartej z powódką umowy z dnia 16 marca 2017r., tak bowiem kwalifikować należy fakt złożenia przez pozwaną przyjętego przez powódkę zamówienia na zakup określonego w tym zamówieniu sprzętu wraz z jego oprogramowaniem. Wbrew odmiennemu stanowisku pozwanej, obowiązku zapłaty umówionego wynagrodzenia nie uchyla podnoszony przez pozwaną fakt braku dostarczenia i instalacji zamówionego sprzętu, jak jednocześnie bowiem wynika z pozostałych przeprowadzonych w sprawie dowodów, powódka pozostawała i nadal też pozostaje w gotowości do wykonania swojej części umowy, jedyną zaś przeszkodą uniemożliwiającą wykonanie tejże umowy jest brak koniecznej współpracy ze strony pozwanej. Jak wynika jednocześnie z pozostałych ustaleń, wolą stron nie było jednoczesne spełnienie świadczeń, zapłata za sprzęt nie była w szczególności uzależniona od wcześniejszej jego instalacji. Zapłata taka dokonana miała zostać we wskazanym w zamówieniu terminie 21 dni niezależnie do daty wykonania tak zwanej usługi wdrożeniowej, to zaś oznacza, iż w sprawie niniejszej nie znajduje zastosowania przepis art. 488 par. 2 kc. pozwalający pozwanej na wstrzymanie się ze swoją częścią świadczenia dopóki nie zostanie spełnione świadczenie wzajemne ze strony powódki. Przepis powyższy nie znajduje w szczególności zastosowania w przypadku zwłoki wierzyciela, którym – co do świadczenia polegającego na dostawie sprzętu – pozostaje pozwana, sama zaś zaistniała po jej stronie zwłoka nie powoduje wygaśnięcia zobowiązania. Jak zatem wynika z powyższego, w obecnym postępowaniu pozwana nie może bronić się zarzutem braku wymagalności roszczenia o zapłatę, jego wymagalność bowiem w żaden sposób nie była uzależniona od wcześniejszego dostarczenia sprzętu.

Nie sposób jednocześnie dopatrzeć się w ustalonym stanie faktycznym jakichkolwiek okoliczności mogących zwolnić pozwanego od obowiązku zapłaty wynagrodzenia zgodnie z treścią wiążącej strony umowy, zauważyć należy bowiem, iż umowa ta w dalszym ciągu obowiązuje strony. Nie została ona w szczególności wyeliminowana z porządku prawnego w drodze jakichkolwiek podjętych przez pozwaną czynności prawnych, jak wynika bowiem z poczynionych ustaleń, pozwana nie skierowała do powódki jakiegokolwiek oświadczenia woli mogącego zniweczyć skutki zawarcia powyższej umowy. Za okoliczność prowadzącą do przywrócenia sytuacji sprzed daty zawarcia umowy nie może uznana zostać sama tylko dokonana przez prezesa pozwanej odmienna ocena potrzeby nabycia oferowanego przez pozwaną towaru. Skoro bowiem fakt dokonania takiej oceny poniewczasie, czyli mówiąc wprost „rozmyślenia się” przez pozwaną nie stanowiłby okoliczności mogącej uzasadnić ewentualne uchylenie się od skutków zawarcia umowy jako zawartej pod wpływem błędu (nie byłby to bowiem błąd co do treści czynności prawnej, a jedynie błąd dotyczący sfery motywacyjnej, taki zatem, który nie jest prawnie doniosły), to tym samym za okoliczność mogącą uwolnić pozwaną od obowiązku zapłaty ceny nie może uznane zostać samo tylko nieuzewnętrzzone „rozmyślenie się”, które nie zostało w żaden sposób uwidocznione kontrahentowi.

Jako pozbawione znaczenia ocenić należało wreszcie zarzuty pozwanej dotyczącej nieprawidłowości, jakimi dotknięte miały być wystawione przez powódkę faktury, stosownie bowiem do tego, co stwierdzono na początku rozważań prawnych, zdarzeniem kreującym obowiązek zapłaty nie jest wystawienie faktury, lecz wyłącznie nawiązanie przewidującego taki obowiązek stosunku cywilnoprawnego, który w niniejszej sprawie przybrał postać umowy sprzedaży.

Z uwagi na powyższe, żądaniu pozwu co do kwoty 11 754zł. należało udzielić ochrony z wyłączeniem jednak żądania odsetkowego. Orzekając o odsetkach za opóźnienie w transakcjach handlowych mieć należało na uwadze, iż zgodnie z art. 7 ustawy z dnia 8 marca 2013r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, do której odsyła z kolei art. 10 ust. 1 powyższej ustawy, w transakcjach handlowych, takich zatem, jak zawarta między stronami umowa z dnia 16 marca

2017r., z wyłączeniem jedynie transakcji, w których dłużnikiem jest podmiot publiczny, wierzycielowi przysługują przewidziane w ustawie odsetki, jeżeli:

I wierzyciel spełnił swoje świadczenie;

II wierzyciel nie otrzymał zapłaty w terminie określonym w umowie albo w doręczonej dłużnikowi fakturze potwierdzającej wykonanie usługi, w związku z którą faktura została wystawiona;

III termin zapłaty określony w umowie nie może przekraczać 60 dni, liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury potwierdzającej wykonanie takiej usługi.

W niniejszej sprawie nie wystąpiły wskazane wyżej przesłanki warunkujące powstanie po stronie powódki roszczenia o zapłatę odsetek przewidzianych ustawą z dnia 8 marca 2013r., jak wynika bowiem z poczynionych ustaleń, wierzyciel do tej pory nie dostarczył pozwanej kupionego przez nią sprzętu, nie przedstawił również dowodów doręczenia pozwanej faktur opiewających na dochodzone w sprawie należności. Zaistnienie powyższych okoliczności przesądza tym samym o braku powstania po stronie wierzyciela prawa do naliczania przewidzianej w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013r. rekompensaty, co skutkowało oddaleniem powództwa we wskazanym wyżej zakresie.

Zdaniem sądu rozstrzygnięcie odmienne, polegające na zasądzeniu przewidzianych w art. 481 par. kc. odsetek ustawowych za opóźnienie, jako że wysokość tych odsetek jest różna od odsetek żądanych pozwem, równałoby się rozstrzygnięciu o żądaniu innym, niż zgłoszone w pozwie, pozostawałoby zatem w sprzeczności z przepisem art. 321 par. 1 kpc.

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w sentencji.

Mając na uwadze utrzymanie się przez powódkę z żądaniem pozwu w jego przeważającej części, pozwaną zgodnie z przewidzianą przepisem art. 98 par. 1 kpc. zasadą odpowiedzialności obciążono kosztami postępowania, na które w sprawie niniejszej złożyły się: opłata od pozwu w wysokości 588zł. oraz wynagrodzenie pełnomocnika powódki w wysokości 3 617zł. ustalone na podstawie par. 2 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie wysokości opłat za czynności adwokackie.

Z/ odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanej.